

versiones in Const. Porph., De adm. imp. 99—106. Дриновъ, който е напечаталъ въ Период. спис. II. 65 извлъчение отъ единъ ръкописъ, не е знаелъ това издание. Ср. Матковичъ, За староиталианскитѣ пътни бележки Rad XV.

²⁶ За градоветѣ, сношенията и търговията по Цариградския пътъ вж. моята книга „Heerstrasse von Belgrad nach Constantinopel“, стр. 113—138. Ср. извлъченията отъ неиздаденитѣ италиански пътни бележки на проф. Матковича, Rad XV. Споредъ Хаджи Калфа, отъ Цариградъ до Силистра се смѣтало пътъ 10 дни, до Видинъ и Солунъ — 14, до София — 13, до Скопие, Охридъ — 16 и т. н. По Дунава отъ Видинъ до Силистра — 4 дни.

²⁷ Hahn, Reise von Belgrad nach Salonik, 110.

²⁸ Много богата литература по пътешествията е дадена въ моята книга, „Heerstrasse“ 117 и сл. По подробности и точностъ на първо мѣсто трѣбва да бъдатъ поставени дневницитѣ на рицара *Иоанъ Дерншвамъ* 1553 г. (още неиздадени) и на протестантския проповѣдникъ *Стефанъ Герлахъ* 1573—1578 (Frankfurt 1674, fol). Много ценни сжщо тъй сж италианскитѣ, особено венецианскитѣ донесения, по-нататкъ — на словенеца *Курипешичъ* 1530 г., на далматинеца *Вранчицъ* (Varantius) 1553 г., на белгиеца *Busbeck* 1554 г., на чеха рицаръ Вратиславъ отъ Митровица 1591 г., на англичанина Riccaut 1665 и на сръбския патриархъ Арсений Черновичъ 1683 г.

²⁹ Съвременна бележка у Григоровича, Пут. 190. Димитъръ билъ ктиторъ на Слъпченския (Слъпче) манастиръ при Прилепъ, ib. 136. Годината на неговата смъртъ е дадена въ сръбския летописень сборникъ (изд. отъ Ягича, Archiv für slav. Philol. II, 101.).

³⁰ Farlati, Illyricum sacrum VIII (Писмото на Деодата). Родовитѣ документи на графъ Пеячевичъ любезно ми бѣха предоставени отъ графъ Юлианъ Пеячевичъ. Ср. Theiner, Mon. slav. II, 213. Gundulić 1674 отъ Banduri op. cit 101. Период. спис. II, 65. Engel 462, заб. Споредъ Lejean (Petermann Mitth. 1870. 290) и Kanitz II, 341, сега въ Чипровци, освенъ единъ камъкъ съ надписъ „А. Д. 1612“ нѣма никакви следи отъ католицитѣ.

³¹ Подробно проучване на Станиславовата книга, съставено отъ М. П., въ статията „Абагаръ“ — пръвъ печатанъ паметникъ на новобългарската литература, въ Славянския сборникъ II (Спб. 1877). Дубровчанскитѣ правописъ толкова повлиялъ върху Станиславова, че пишеть, напр. огагн (огагн — оганъ), погаргдено (сръб. — погрѣзено).

³² Вж. Канитцъ, II, 162—173.

³³ Вж. италианската грамота отъ библиотеката на Бранкачиано въ Неаполъ. Дриновъ, Период. Спис. I, 53.

³⁴ Най-старитѣ надгробни камъни на пловдивскитѣ павликяни се отнасятъ къмъ 1784 г. — Григоровичъ, Пут. 167. Riccaut (1665), Hist. de l'empire Ottoman, Amsterdam 1672, 711. Ср. Heerstrasse 74, 79, 95, 156.

³⁵ Записка на свещеника Стефанъ Гаспари — Дриновъ, I. с., Макушевъ, Итал. архивы II, 85.